

Přednáška se zabývala tématem socialismu v Československu z pohledu sociálních věd. Zabývali jsme se důvody, jak je možné, že sametová revoluce proběhla tak hladce a proč nám vlastně trvalo tak dlouho, než k ní došlo, přičemž byl kladen důraz na aspekt rodiny a na jeho vliv na průběh socialismu u nás.

Socialismus je pro mě osobně velmi zajímavý systém, se kterým se v některých situacích potkávám i v dnešní době. O socialismu v ČSR jsem slyšel ve své rodině především na rodinných návštěvách velmi často, a to především proto, že byli prarodiče křesťané, nacházeli se tedy na onom socialistickém společenském žebříku při rozdělování potravin až na třetím trhu hodně dole. Vzpomínám si tedy velmi dobře na babiččina vyprávění o tom, jak v mládí byli rádi, když sehnali nějakou exotičtější potravinu nebo třeba toaletní papír, což prarodiče naučilo být velmi šetriví a skromní a mnoho z toho se od nich můžu učit.

Socialismus ale rozhodně není věcí pouze historickou, ale systémem, který částečně najdeme v našem životě stále. Jedním z míst, kde vidím socialismus, je, docela paradoxně (*když vezmu v potaz, jakým způsobem byla církev za komunismu potírána*), v církvi. V průběhu historie církve, především v počátcích rané křesťanské církve, ale také v různých hnutích (např. husitském) nějakou chvíli socialismus fungoval. Všichni měli vše společné, všichni dávali, co měli, a každý si bral, co potřeboval. Tento systém ale brzy selhal, protože lidé ztratili motivaci pracovat, jelikož nezáviselo na tom, jak poctivě pracovali, protože výsledek šel celému společenství. Naopak při braní si postupně začínali lidé brát nejen to, co potřebovali, ale také to, co chtěli, jiní si pak začali odkládat bokem, aby jim něco zůstalo, a celý společný majetek tak postupně začal upadat. Toto vidím také ve vlastním životě, jelikož jsem součástí církve – společenství je financováno z desátek od členů. Nezávisí ale na tom, kolik člověk vydělá a dá, jelikož jde stejně všechno všem na společné účely a důsledkem je pak fakt, že v 70členné církvi dává desátek 40 lidí, protože druhý dává méně, a společenství tedy chudne.

Přednáška se mi velmi líbila. Když jsem slyšel nebo četl o sametové revoluci, tak jsem téměř vždy slyšel jako důvody, proč proběhla tak rychle a hladce, právě vnější vlivy (pád komunismu v Polsku, Německu, SSSR). Slyšet tedy o důvodu sociálním bylo pro mě zcela nové. Z přednášky mě velmi zaujalo, když bylo řečeno, že při nástupu socialismu byli právě mladí ti, kteří byli pro a starším lidem nevyhovoval. V situaci, kdy jsou dnes příznivci socialismu především starší lidé, zatímco mladí jsou proti, což jde vidět také na upadajícím trendu levicových stran (*i když tam ten důvod bude nejspíše také na straně jejich (spolu)účasti v minulé vládě*) mě zaskočilo, že to bylo kdysi naopak. Přednáška mi částečně pomohla také pochopit, proč je socialismus stále „fungující“ v zemích, jako je Čína, nebo Severní Korea (*není, ale na rozdíl od nás tam jsou tvrdé represe a není tam nejspíše tak silná tradice rodiny v centru státu*).

Díky přednášce jsem si nanovo uvědomil, jak jsem rád, že žijeme v kapitalistickém státě a socialismus je systém, který jsme překonali. Dozvěděl jsem se opět o něco víc o tom, jak socialismus funguje, jaké jsou jeho principy, a že to není jen o okolních státech a o tom, jestli nad vládou stojí sovětská vláda, ale také o rodině jako základě státu a jsem velmi vděčný, že tomu tak v ČR je a že máme tuto tradici familiarismu.